

Nr 1212

Av fru **Eriksson** i Stockholm och herr **Lindkvist**, i anledning av
*Kungl. Maj:ts proposition nr 70, med förslag till lag
om ändring i kommunalskattelagen (1928: 370), m. m.*

I proposition nr 70 föreslås vissa skattelättnader för folkpensionärer, innebärande bl. a. att folkpensionärer inte avses få någon skatt om sidoinkomsten utöver folkpensionen inte överstiger 1 500 kronor för ensamstående och 2 000 kronor för gifta pensionärer. Med anledning härav anföres följande.

Det är angeläget att folkpensionärer uppmuntras att arbeta så länge de har möjlighet därtill. Den medicinska vetenskapen betonar alltmer det terapeutiska värdet av arbete för flertalet människor som blivit äldre eller handikappade. Även från samhällsekonomisk synpunkt är det av värde att pensionärerna, så länge de vill och kan, ägnar sig åt produktiva uppgifter. Vi anser därför att propositionens förslag är riktigt.

När det gäller gruppen förtidspensionärer kan en skattefrihet vara ännu mer angelägen. För dem är det inte ovanligt att den sammanlagda effekten av pensions- och skattebestämmelserna blir sådan att den verkar negativt på arbetsviljan. Liksom för ålderspensionären medför en inkomst dels skatt, dels att utgående kommunalt bostadstillägg elimineras, men dessutom tillkommer att folk- och tilläggspensioner riskerar att reduceras för att efter hand helt försvinna.

Sådana verkningar kan aldrig helt undanröjas. En pensionär med normal förvärvsverksamhet kan inte i längden få skattefavoreder eller behålla sin pension, om han befinner sig under gränsen för ålderspension. Möjligheten att komma upp i normala arbetsförtjänster är emellertid inte så stor för förtidspensionärer. Samtliga förtidspensionerade har efter omsorgsfull undersökning befunnits vara utsatta för allvarliga arbetshinder, även om villkoren för erhållande av förtidspension nu liberaliseras. Den inkomst en förtidspensionär i flertalet fall kommer upp i är i regel så begränsad att de sammanlagda verkningarna av skatteökning och minskning av pensionsförmåner i jämförelse härmed måste te sig väsentliga. Pensionären kan få en känsla av att det föga lönar sig att arbeta fullt. Förtidspensionären befinner sig dessutom ofta i en ålder då det är normalt att delta i förvärvslivet och det arbetshindrande handikappet känns så mycket värre. Det är från normaliseringssynpunkt utomordentligt angeläget att uppmuntra den handikappade att trots alla hinder arbeta om han vill och kan.

Med denna motivering föreslås en ändring i propositionens motivering för ett extra avdrag för folkpensionärer, så att detta extra avdrag höjes för förvärvsarbetande förtidspensionär så att beskattningsbar inkomst ej uppkommer för en sidoinkomst av högst 3 000 kronor för ensamstående och 5 000 kronor för gifta förtidspensionärer.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta att uppdra åt riksskatteverket att vid fastställande av grunder för extra avdrag för förvärvsarbetande folkpensionärer ge förtidspensionärer den generösare behandling som föreslagits i motionen.

Stockholm den 1 april 1970

Nancy Eriksson (s)
i Stockholm

Oskar Lindkvist (s)
